

Vorstenhuis

Het zit er voorlopig weer op, de Oranje feestuitpattingen. Koningsdag, Dodenherdenking en Bevrijdingsdag liggen al flink achter ons. De Veteranendag hebben we zojuist gevierd en nu is er weer rust aan het Oranje front. Dat herdenken en feesten deden we samen met de telgen van de familie Oranje Nassau. Zij vervulden hun rol als bindende factor met verve. Ze zwaaiden en wuifden, zonder kunsthand zoals de koningin

van Lombardije deed, schudden handen, namen cadeau's en andere prullaria in ontvangst, sleepten hun gratis bloementuiltjes mee en neigden ook nog naar links en naar rechts. Dat deed de vroegere premier van Agt niet, die zei ooit: ik buig niet naar links en ik buig niet naar rechts en ging zijn eigen weg, Ome Joop in de kou achter latend. De oranje telgen zetten ook nog handtekeningen en poseerden met talloze onderdanen voor de populaire selfies, zich daarbij afvragend met welke knakker ze nu op de prent stonden.

Ik ben niet zo'n oranjegezinde burger van het Koninkrijk der Nederlanden, maar ik vind het prima dat de familie Oranje haar rol speelt zoals ze doet. Ze zijn daarvoor zelfs speciaal opgeleid en hebben geoefend in o.a. linten knippen, wuiven, uitbundig zwaaien, de lippen op elkaar houden, bloemen ontvangen, op knoppen drukken zodat de bel gaat en meer van dat soort nuttige dingen.

Wat me steeds weer verwondert, is dat hele horden patriotten bij een feest of bezoek van de familie Oranje Nassau massaal huis en haard achter zich laten om urenlang in de wachtstand te staan of zitten om deze, voor hen verder vreemde mensen, te bejubelen en het 'Oranje boven' toe te zingen. Jawel, ze lezen over de handel en wandel van de Oranjes in kranten, dames- en roddelbladen, maar komen het reilen en zeilen van hen, terecht, nooit te weten. Ze zijn niet hun burens, kinderoppas, tuinknecht of tijdschriftbezorger. Ze klaverjassen er niet mee en vieren ook niet samen met hen Koningsdag.

Maar..... hoe komt het dan dat hele volksstammen uitlopen als zij komen als er iets bijzonders, vrolijk of droevig, aan de hand is?

Komen ze voor het sprookje van hun geboorte of beroep? Of dat sommigen hunner voorvaderen een rol speelden in de historie van ons vaderland? Wellicht het feit dat ze een aardige cent bezitten, geen politieke rol spelen en vaak geen (eigen) mening (mogen) hebben? Of omdat ze beschouwd worden als mensen die onze gevoelens kunnen vertolken als we dat zelf niet kunnen als er iets feestelijks of droevigs met de natie aan de hand is?

Ruim vijftien procent van hun 'onderdanen' vinden het prima dat ons staatshoofd weinig te vertellen heeft, zijn mening over staatszaken niet mag spuien, maar wel aanspreekpunt is in goede en slechte tijden. En dat daar een heleboel glitter en glamour bijzit als hofdames, lakeien, opperstalmeesters, (geheim) kamerheren, privé secretaresses, kleedsters, adjudanten en andere soorten dignitarissen, nemen ze op de koop toe, want het hoort bij het sprookje van de familie.

Ik vind het bovenstaande allemaal wel prima, maar heb ook wel eens medelijden met hen. Bij allerlei gelegenheden mogen /moeten ze aanwezig zijn, maar mogen ze geen stom woord zeggen. Alleen een handje geven, ja knikken of nee schudden, een arm om de schouder slaan, een schaar hanteren of een fles goedkope champagne tegen een scheepswand laten klappen, enzovoort, enzovoort. Daarvoor zijn ze toch te goed opgeleid?

Gelukkig komen onze staatsbaas of -bazinnen uit één vaste familie, waardoor de vakkennis in de familie blijft en niet steeds van de ene wildvreemde aan de andere wildvreemde moet worden overgedragen. Ofwel van oude president naar nieuwe president. Je moet er toch niet aan denken dat we eens in de zoveel jaar een opperhoofd moeten kiezen, die we dan als een soort vader des vaderlands moeten gaan zien. En als ze iemand een politieke kleur heeft, die u of mij niet bevalt of anderen, dan heeft hij of zij vaak geen leven als hij of zij een mening geeft, zoals hij of zij vanuit de vroegere dagelijkse bezigheden gewend is.

Van mij mogen ze, de familie Oranje Nassau. Ze mogen van mij ook een eigen mening hebben en ook andere dingen dan het doorknippen van linten, drukken op knoppen, op te zitten en pootjes te geven. Laat ze het rustpunt zijn in ons samenwerkingsverband dat Nederland heet. Laat ze mee hossen als Nederland ooit wereldkampioen voetbal wordt en onze droefenis een gezicht geven als we persoonlijk of als stad, provincie of natie in rouw zijn. Ze hebben dat al eeuwen gedaan, hun belangrijkste

voorvader wordt niet voor niets 'Vader des Vaderlands' genoemd met als bijnaam 'de Zwijger'. En als ze eens rust willen? Och, zet dan een hek rond hun huis in Griekenland, dan hebben daar een aantal sloebers weer voor even werk en verdienen die een extra centje met legaal werk, als dat tenminste niet wordt ingepikt door een steenrijke reder of eigenaar van een voetbalclub.

Wat mij betreft: 'Alex mag blijven' en met hem de ook rest van de familie als symbool van ons Nederlanderschap, waaraan hun voorvaderen een behoorlijke steen bijdroegen ook al waren ook zij wel eens 'een steen des aanstoets'.

Augustinus